

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Pînzari Gheorghe și de către inculpat, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 20 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Pînzari Gheorghe Andrei, născut la 17 martie 1996, originar și domiciliat în or. Ialoveni, str. Moldova 2, ap.11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.09.2014 – 20.03.2015 (prima instanță);
2. 12.05.2015 – 22.01.2016 (instanța de apel);
3. 30.03.2016 – 29.06.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 20 martie 2015, Pînzari Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Pînzari Gheorghe la data de 29.07.2014, aproximativ la orele 22:00, în apropierea unei fișii forestiere, situate între satele Anini și Lăpușna, r-nul Hîncești, la o distanță de 300 metri de la crama proprietarului Ciobanu Vasile, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd în mod intenționat și avînd drept scop omorîrea lui Mircos Gheorghe (a.n. 1964), în baza relațiilor reciproc ostile, spontan apărute în urma unui conflict, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, dîndu-și seama că prin aceste acțiuni provoacă chinuri și suferințe deosebite, prelungite în timp, i-a aplicat trei lovituri cu un cuțit în regiunea toracelui și a abdomenului, cauzîndu-i, conform concluziei raportului de expertiză, multiple echimoze, excoriații și edeme posttraumatice pe cap, corp, membrele superioare și

inferioare, fracturi a coastelor IV, XI - pe dreapta și III, IV, IX - pe stînga cu revărsări sangvine în țesuturile moi adiacente, plagă înțepat-tăiată a toracelui, penetrată cu lezarea mușchilor intercostali, coastei IV din stînga, transfixiată a pulmonului stîng, cu lezarea vaselor pulmonare, bronșiilor de calibrul mediu și mic, plagă cu lezarea sternului, transfixiată a pericardului, hemopericard 100 ml, cu lezarea aortei toracale, hemotorax bilateral, volum sumar 1100 ml, plagă înțepat - tăiată a abdomenului, penetrată cu lezarea mușchilor abdominali, omentului, din care cauză, în urma traumelor primite, a survenit decesul victimei.

Acțiunile inculpatului Pînzari Gheorghe au fost calificate de către prima instanță în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, omorul intenționat, adică omorul unei persoane, săvîrșit cu o deosebită cruzime.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul Lupașcu Larisa în numele inculpatului Pînzari Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocînd că:

- inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că, cu victima se aflau în relații ostile, deoarece în acea zi între ei a avut loc un conflict bazat pe comportamentul nedemn al lui Mircos Gheorghe. Nu a avut intenția de a-l omorî. El a fost atacat pe la spate de către Mircos Gheorghe, care avea în mîna un cuțit;

- inculpatul, la moment a simțit că viața îi este pusă în pericol, deoarece victima îl sugruma și încerca să-l lovească cu cuțitul. Nu putea scăpa de acțiunile victimei și în scop de apărare, l-a lovit pe Mircos Gheorghe cu acel cuțit;

- declarațiile inculpatului se confirmă și prin raportul de expertiză medico - legală Nr. 510 din 31.07.2014, în care se indică, că la inculpatul Pînzari Gheorghe au fost depistate leziuni corporale, care se întîlnesc în cazuri de luptă și autoapărare.

3.2. Inculpatul Pînzari Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, invocînd că:

- la adoptarea sentinței de condamnare, instanța nu a luat în considerație prevederile art. 384 și 385 Cod de procedură penală;

- la adoptarea sentinței, instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul are o vîrstă relativ tînă, a crescut în condiții grele de viață, într-o familie social-vulnerabilă, nu are antecedente penale, a recunoscut vina în cele comise, se căiește sincer, nu a avut intenția de a săvîrși infracțiunea dată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că probele administrate la cauza penală confirmă că prima instanță a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului Pînzari Gheorghe, încadrîndu-le în baza art. 145 alin. (2) lit.

j) CP al RM - ”*omorul unei persoane, săvârșit cu o deosebită cruzime*” și just a decis în privința sancționării inculpatului Pînzari Gheorghe, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 17 ani.

Instanța de apel, a conchis că soluția primei instanțe este corect bazată pe probele administrate în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, cum ar fi:

- **declarațiile martorului Ciobanu Vasile**, care a declarat, că Mircos Gheorghe a lucrat la el la cramă împreună cu inculpatul Pînzari Gheorghe. În ziua de marți, data exactă nu-și amintește, Mircos Gheorghe a plecat de la el. În acea zi el a fost plecat în Chișinău, a revenit în jurul orelor 17-18:00 și din cauză că se simțea obosit, a hotărât să se odihnească puțin la cramă, iar pe Pînzari Gheorghe și Palanciuc Sergiu i-a lăsat să descarce lucrurile. În acel moment Mircos Gheorghe nu se afla pe teritoriu. De la Palanciuc a înțeles, că Mircos Gheorghe nu a venit la lucru. Dimineața a observat, că din cele trei cuțite care erau la cramă, unul lipsea. În luna august anul 2014, de ziua crucii, în jurul orelor 06:00 a ieșit să lucreze, în timp ce se deplasa prin iarbă l-a depistat pe Mircos Gheorghe însîngerat. Atunci l-a întrebat pe Palanciuc Sergiu cine a comis fapta și ultimul i-a spus că nu el este făptașul. L-a trezit din somn pe Pînzari Gheorghe și acesta i-a comunicat, că s-a bătut cu Mircos Gheorghe, însă nu l-a ucis. De la Palanciuc Sergiu a înțeles, că la poliție inculpatul a recunoscut, că el este cel care a comis infracțiunea. Poate comunica cu certitudine, că inculpatul se împăca foarte bine cu Mircos Gheorghe, care a lucrat la el în jur de 7 luni și jumătate. Referitor la partea vătămată, Mircos Gheorghe comunică că acesta era o fire închisă, nu prea comunica cu lumea, însă când servea băuturi spirtoase devenea agresiv și scandalagiu. În ziua când el a fost plecat, Mircos Gheorghe era servit. Acesta, putea de unul singur, în timpul când nu se afla cineva prin prejmă, să consume alcool din bordei. Referitor la inculpatul Pînzari Gheorghe poate comunica, că acesta este o persoană sânguincioasă, mereu ajută pe persoanele care solicitau ajutorul acestuia. Față de inculpat el are numai cuvinte de laudă, ultimul a mai lucrat la el și vara trecută. Pînzari Gheorghe a arătat unde se afla cuțitul. Cu toate că el personal nu l-a văzut, inculpatul la fața locului a povestit circumstanțe în care a avut loc infracțiunea. A văzut cum acesta față de polițiști gesticula cu mâinele arătînd în direcția unde a fost depistat cadavrul;

- **declarațiile martorului Palanciuc Sergiu**, care a declarat că inculpatul Pînzari Gheorghe este vecinul său, iar victima Mircos Gheorghe l-a cunoscut la șantier. El a venit la cramă împreună cu Pînzari Gheorghe seara, însă Mircos Gheorghe nu se afla la cramă. Victima a venit dimineața în jurul orelor 07:00 în stare de ebrietate. A discutat cu Ciobanu Vasile privind majorarea salariului și procurarea unui telefon. În acea dimineață în jurul orelor 08:00, Ciobanu Vasile, împreună cu o persoană pe nume Nicolae, au plecat în mun. Chișinău. El, împreună cu Pînzari Gheorghe, după ce au luat prînzul la orele 14:00, au servit cîte 2 – ă pahare cu vin.

În acel moment pe Mircos Gheorghe prin preajmă nu l-a văzut. Peste o perioadă de timp a revenit Ciobanu Vasile și ei au descărcat materialele din vehicul. Moraru Nicolae atunci a comunicat, că Mircos Gheorghe doarme în încăpere și este în stare de ebrietate. Pe la orele 18:00, Pînzari Gheorghe s-a certat cu Mircos Gheorghe, i-a văzut pe aceștia discutînd într-o parte pe un ton puțin ridicat, după care Mircos Gheorghe a plecat. A început cu Pînzari Gheorghe să lucreze în continuare. Puțin mai târziu Pînzari Gheorghe a plecat pe deal pentru a alimenta animalele cu apă. La orele 20 - 21:00, cînd Pînzari Gheorghe a revenit, el deja dormea, însă l-a simțit pe acesta cînd a intrat în odaie. Prin somn a înțeles de la Pînzari Gheorghe, că s-a certat cu Mircos Gheorghe, din cauză, că partea vătămată avea ceva în mînă și a încercat să-l lovească și atunci Pînzari Gheorghe s-a apărat. Cu toate că el dormea, a auzit cum Pînzari Gheorghe vorbea, că a lovit cu cuțitul în victimă. În ziua următoare, dis de dimineață a observat că Mircos Gheorghe lipsea. În jurul orelor 07:00, dimineața, Ciobanu Vasile a plecat pe deal să alimenteze animalele cu apă. Respectiv, a revenit schimbat la față, comunicîndu-i că în apropierea lor se află un cadavru și presupune, că este Mircos Gheorghe. Tot în acel moment Ciobanu Vasile i-a întrebat dacă cunosc cine a făcut. După ce l-au trezit pe Pînzari Gheorghe, acesta i-a comunicat că el doar s-a certat cu Mircos Gheorghe. La comisariatul de poliție, polițiștii i-au comunicat, că Pînzari Gheorghe a recunoscut, că el este cel care l-a omorît pe Mircos Gheorghe. A concretizat, că între inculpat și victimă careva conflicte nu au fost, el i-a explicat părții vătămate doar că nu e frumos să întrebuițeze în mod abuziv băuturi alcoolice. Tot el i-a comunicat lui Pînzari Gheorghe, că Mircos Gheorghe s-a urinat în locuință, atunci pentru prima dată l-a văzut pe acesta să urineze în locuință. Mircos Gheorghe în ziua de marți dimineața se afla în stare de ebrietate cu un grad avansat. Atunci Mircos Gheorghe împreună cu Pînzari Gheorghe au intrat în locuință, iar peste cinci minute a ieșit primul Pînzari Gheorghe, apoi din urmă Mircos Gheorghe la care îi curgea sînge din regiunea nasului. Pînzari Gheorghe i-a comunicat, că l-a lovit pe Mircos Gheorghe și i-a solicitat acestuia să plece de la cramă. Victima seara a ieșit, însă a revenit înapoi și și-a luat încălțămîntea. Atunci a mai discutat cu inculpatul Pînzari Gheorghe. A concretizat că pe masă permanent aveau 3 cuțite, însă dimineața unul pe masă lipsea. A înțeles, că Pînzari Gheorghe a arătat locul unde se afla cuțitul, acesta a fost depistat într-un lan de porumb. A concretizat, că el nu a văzut careva conflicte dintre victimă și inculpat. În ziua următoare au fost reprezentanții de la poliție, împreună cu Pînzari Gheorghe au căutat ceva, iar a doua zi a fost găsit cuțitul;

- **declarațiile martorului Moraru Nicolae**, care a declarat că, atît inculpatul cît și victima îi sunt cunoscuți - ei lucrau la cramă. Data exactă nu o ține minte, dar în anul 2014 el, împreună cu Ciobanu Vasile, au plecat în mun. Chișinău. S-au întors la cramă seara, în jurul orelor 17-18:00. Pe Pînzari Gheorghe și Palanciuc Sergiu i-a rugat să descareze materialele din camion. El a văzut, că ambele persoane erau

servite. Tot acolo și Mircos Gheorghe dormea. După ce au descărcat materialele din automobil, Mircos Gheorghe a plecat mai departe la culcare. A doua zi de la Ciobanu Vasile a înțeles, că a fost găsit în iarbă Mircos Gheorghe mort. Concretizează, că în acea perioadă când au revenit din Chișinău, a văzut că Mircos Gheorghe se afla în stare de ebrietate.

Precum și probele administrate la materialele dosarului:

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 30.07.2014, cu anexă plan schemă și foto-tabel, conform căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și examinat cadavrul victimei, unde a fost depistat cadavrul lui Mircos Gheorghe, cu semne de moarte violentă (f.d.7-13, vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 30.07.2014, cu anexă foto-tabel, conform căruia a fost cercetat crama ce aparține lui Ciobanu Vasile, situată între satele Anini și Lăpușna din r-nul Hîncești (f.d.14-18, vol. I);

- procesul - verbal de verificare a declarațiilor lui Pînzari Gheorghe la locul comiterii infracțiunii din 31.07.2014, care a arătat locul comiterii infracțiunii și a descris împrejurările în care a avut loc infracțiunea (f.d.37-39, vol. I);

- procesul - verbal de examinare a obiectului cu anexă foto-tabele din 31.07.2014, conform căruia a fost examinat cuțitul folosit la comiterea infracțiunii (f.d.40-41, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare din 07.08.2014, dintre martorul Ciobanu Vasile și Pînzari Gheorghe, martorul a comunicat, că după ce l-a trezit din somn pe Pînzari Gheorghe i-a comunicat, că nu el l-a omorât pe Mircos Gheorghe, ei doar s-au certat (f.d.43, vol .I);

- procesul - verbal de confruntare din 07.08.2014, dintre martorul Palanciuc Sergiu și Pînzari Gheorghe, martorul a comunicat, că după ce a revenit seara la culcare Pînzari Gheorghe, i-a comunicat, că l-a înjunghiat pe Mircos Gheorghe cu cuțitul de două ori și posibil că a decedat, a doua zi el i-a comunicat, că este adevărat de cele invocate seara (f.d.44, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 157 din 18.08.2014, conform căruia pe cadavrul lui Mircos Gheorghe au fost depistate leziuni corporale sub formă de multiple echimoze, excoriații și edeme posttraumatice pe cap, corp, membre superioare și inferioare, fracturi a coastelor IV, XI - pe dreapta și III, IV, IX - pe stînga cu revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, plagă-înțepat-tăiată a toracelui, penetrată cu lezarea mușchilor intercostali, coastei IV din stînga, transfixiată a pulmonului stîng, cu lezarea vaselor pulmonare, bronșiilor de calibrul mediu și mic, plagă cu lezarea sternului, transfixiată a pericardului, hemopericard 100 ml, cu lezarea aortei toracale, hemotorax bilateral, volum sumar 1100 ml, plagă înțepat - tăiată a abdomenului, penetrată cu lezarea mușchilor abdominali, omentului, în urma traumelor primite a survenit decesul victimei (f.d.48-52, vol. I);

- raportul nr. 10 s-2015 de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară din 03.02.2015, efectuată lui Pînzari Gheorghe, prin care a fost recunoscut responsabil, la acesta nu au fost stabilite careva tulburări (f.d.144-148, vol. I);

La fel, instanța de apel din textul apelului inculpatului a reținut că inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

Apărătorul său însă, a înaintat o versiune, rezultată din declarațiile divergente ale inculpatului și a solicitat achitarea inculpatului pe motiv că el a acționat în stare de legitimă apărare.

Însă, instanța de apel a respins această versiune, deoarece probele expuse nu confirmat declarațiile inculpatului, care, întru apărarea sa și evitarea răspunderii meritate, a relatat că victima l-a atacat și el a fost nevoit să respingă atacul direct asupra lui. Însăși inculpatul, în cadrul verificării declarațiilor sale la urmărirea penală, a relatat că mai întâi i-a aplicat mai multe lovituri victimei și când victima era la pământ, el s-a împiedicat de victimă și a căzut jos, observînd că victima avea în mâini un cuțit. Astfel, instanța de apel a atestat că în poziția în care se afla victima, nicidecum nu putea să-l atace pe inculpat.

În afară de aceasta, după comportamentul ulterior al inculpatului, instanța de apel a constatat faptul că nu victima l-a atacat, ci invers. După cele întâmplate, inculpatul nu s-a dus să anunțe organele de resort, că a fost atacat și că a fost nevoit să se apere. Tot el a șters urmele de pe cuțit și a aruncat cuțitul în scopul ascunderii urmelor infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a statuat că toate aceste circumstanțe stabilite în cadrul examinării cauzei în prima instanță, confirmă, că un atac din partea victimei asupra inculpatului nu a avut loc, iar conflictul apărut între inculpat și victima, a servit drept temei pentru înțelegerea altercației. În rezultat, inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri cu mâinile și picioarele, la ce victima a căzut la pământ. În acel moment, pericolul unui nou atac, în cazul dacă el ar fi existat după cum indică inculpatul, nu există și inculpatul a avut posibilitate să se ducă din acel loc, deoarece nu era nici un obstacol material, sau să solicite ajutor.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea dată și temei pentru achitarea lui, nu este.

În același context, instanța de apel a conchis că nu este prezent nici un temei pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai ușoare, decît cea prevăzută de lege. Inculpatul nu s-a căit sincer în comiterea omorului intenționat, adică nu a conștientizat pericolul infracțiunii comise și prima instanță i-a aplicat anume acel tip și mărime de pedeapsă care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Pînzari Gheorghe, care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală,

solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, invocând în argumentare că:

- în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii;
- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți;
- sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atât ambele instanțe au examinat cauza unilateral;
- atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în prima instanță și în apel, inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, invocând doar că a fost în legitimă apărare în raport cu acțiunile părții vătămate;
- vinovăția lui Pînzari Gheorghe în comiterea infracțiunii incriminate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare;
- inculpatul a declarat că era în relații ostile cu victima, deoarece în ziua respectivă între ei a avut loc un conflict bazat pe comportamentul nedemn a lui Mircos Gheorghe. Urmare inculpatul nu a avut intenții de a-l omorî pe Mircos Gheorghe. Ducându-se cu o căldare cu apă pentru a adăpa animalele, inculpatul a fost atacat de victimă pe la spate, care avea un cuțit în mână. Simțind că viața la acel moment îi este în pericol, deoarece victima îl sugruma și încerca să-l lovească cu cuțitul, a reușit să-l deposeze de cuțit pe Mircos Gheorghe, însă totuși nu putea scăpa de acțiunile violente a acestuia și în scop de apărare l-a lovit cu acel cuțit. Declarațiile inculpatului se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 510 din 31.07.2014, potrivit căruia la Pînzari Gheorghe au fost depistate leziuni corporale, care se întâlnesc în cazuri de luptă și autoapărare;
- inculpatul se afla în pericol și fiind atacat de Mircos Gheorghe, a acționat în legitimă apărare, conform art. 36 Cod penal;
- argumentele privind prezența legitimei apărări nu au fost reținute nici de instanța de fond și nici de instanța de apel, și verificând probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în prima instanță, instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită;
- careva probe prezentate de partea acuzării care ar confirma vinovăția lui Pînzari Gheorghe în comiterea infracțiunii imputate nu au fost identificate, iar toate dubiile conform art. 8 Cod de procedură penală se interpretează în favoarea inculpatului.

6.2. Inculpatul Pînzari Gheorghe, care fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod penal, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza art. 146 Cod penal și să fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, invocând în acest sens că:

- la adoptarea sentinței nu s-a ținut cont de prevederile art. 364¹, 384, 385 Cod de procedură penală;

- la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată nu a luat în considerare vârsta sa relativ fragedă, avînd la momentul săvîrșirii faptei 18 ani, provine dintr-o familie social vulnerabilă, a crescut în condiții grele de viață, este fără antecedente penale, acasă au rămas mama în vîrstă și sora minoră care au nevoie de ajutorul lui, în cele comise se căiește sincer, nu a avut intenția de a săvîrși fapta, acționînd în legitimă apărare;

- fapta trebuie să fie reîncadrată din art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza art. 146 Cod penal – omorul săvîrșit în stare de afect, deoarece cînd a fost atacat de victimă și a început a acționa în legitimă apărare, intrînd în stare de șoc, după ce victima i-a aplicat două plăgi de cuțit în regiunea inimii și abdomenului, neînțelegînd ce se întîmplă s-a încăierat cu victima și a început să-l lovească cu pumnii și picioarele, după care i-a dezbătut cuțitul din mînă și i-a aplicat trei lovituri de cuțit, fiind în stare de afect.

7. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor, din considerentul că recurentul potrivit art. 430 Cod de procedură penală, este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurenții solicită reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că avocatul în numele inculpatului invocă ca temei de recurs, art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, iar din contextul recursului declarat de acesta se mai identifică faptul că acesta critică decizia instanței de apel sub aspecte ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”.

La fel, din conținutul recursului declarat de inculpat, rezultă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectul că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-a individualizat greșit pedeapsa aplicată inculpatului și fapta a fost încadrată juridic greșit, aspecte ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurenților nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest context următoarele.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului:

În privința criticilor recurentului, precum că „*instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți*”, Colegiul penal atestă, că sunt declarative și nefundamentate pe careva suport factologic, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 245, vol. I), se deduce că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală și prin hotărîrea adoptată a menținut corect sentința primei instanțe, de condamnare a lui Pînzari Gheorghe în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, totodată pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor relevante invocate în apeluri, bazîndu-și corect soluția pe probele administrate la urmărirea penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, fiecare probă fiind administrată conform cerințelor art. 100 Cod de procedură penală și apreciată corect prin prisma 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, ce ține de argumentele recurentului, precum că „*sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe apreciere eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atât ambele*

instanțe au examinat cauza unilateral; argumentele privind prezența legitimei apărări nu au fost reținute nici de instanța de fond și nici de instanța de apel, și verificând probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în prima instanță, instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită”, Colegiul penal menționează că nu pot fi acceptate, deoarece recurentul critică aprecierea probelor de către instanța de apel, ceea ce nu constituie un temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la motivele invocate de recurent, precum că „în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii; atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în prima instanță și în apel, inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, invocând doar că a fost în legitimă apărare în raport cu acțiunile părții vătămate; vinovăția lui Pînzari Gheorghe în comiterea infracțiunii incriminate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare; inculpatul a declarat că era în relații ostile cu victima, deoarece în ziua respectivă între ei a avut loc un conflict bazat pe comportamentul nedemn a lui Mircos Gheorghe. Urmare inculpatul nu a avut intenții de a-l omorî pe Mircos Gheorghe. Ducându-se cu o căldare cu apă pentru a adăpa animalele, inculpatul a fost atacat de victimă pe la spate, care avea un cuțit în mână. Simțind că viața la acel moment îi este în pericol, deoarece victima îl sugruma și încerca să-l lovească cu cuțitul, a reușit să-l deposeze de cuțit pe Mircos Gheorghe, însă totuși nu putea scăpa de acțiunile violente a acestuia și în scop de apărare l-a lovit cu acel cuțit. Declarațiile inculpatului se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr.510 din 31.07.2014, potrivit căruia la Pînzari Gheorghe au fost depistate leziuni corporale, care se întâlnesc în cazuri de luptă și autoapărare; inculpatul se afla în pericol și fiind atacat de Mircos Gheorghe, a acționat în legitimă apărare, conform art. 36 Cod penal”, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate și reprezintă opinia subiectivă a recurentului, or acțiunile inculpatului nu pot fi considerate săvârșite în condițiile legitimei apărări, deoarece din materialele cauzei reiese că nu au fost realizate condițiile obligatorii necesare (existența unui atac direct, imediat, real, material) pentru a fi prezentă această cauză de înlăturare a caracterului penal al faptei.

Astfel, din conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 177-184, vol. I) și a deciziei instanței de apel (f.d. 242-245, vol. I), rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare, analizând argumentele invocate de inculpat în apărarea sa, stabilind

circumstanțele cauzei, în baza probelor descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, au constatat just că în temeiul relațiilor ostile avute anterior cu victima Mircos Gheorghe, inculpatul a intrat în conflict violent cu victima și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, după care, cum declară și inculpatul Pînzari Gheorghe în prima instanță (f.d.117, 117-verso, vol. I) „...*l-am stopat și i-am întors lovitura, nu m-am controlat și am început să-l bat și a căzut jos. Am văzut cuțitul și m-am speriat, l-am lovit de 3 ori și am fugit. Am ajuns la cramă, am spălat cuțitul și l-am aruncat în porumb...*”, i-a aplicat victimei 3 lovituri cu cuțitul în momentul în care aceasta se afla jos la pământ, iar instanța de apel just în baza procesului verbal de verificare a declarațiilor la fața locului (f.d. 38, vol. I), a reținut și a menționat că „*însăși inculpatul, în cadrul verificării declarațiilor sale la locul infracțiunii, a relatat că mai întâi a aplicat mai multe lovituri victimei și când victima era la pământ, el s-a împiedicat de victimă și a căzut jos, observând că victima avea în mâini un cuțit*”. În aceste condiții, după ce s-a consumat atacul invocat de inculpat, acesta a avut posibilitatea să părăsească locul faptei pentru a solicita ajutor, însă a continuat acțiunile violente și a aplicat 3 lovituri cu cuțitul, victimei ce se afla la pământ, în aceste circumstanțe acțiunile inculpatului au fost vădit disproporționale, fapt confirmat și prin numărul mare de leziuni de diferită gravitate și 3 plăgi-tăiate depistate pe cadavrul părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 157 din 18.08.2014, în urma cărora a survenit decesul victimei (f.d. 48-52, vol. I), iar vătămarile corporale neînsemnate depistate pe corpul inculpatului Pînzari Gheorghe, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 510 din 31.07.2014 (f.d. 56, vol. I), confirmă existența conflictului violent dintre cei doi, dar nu explică motivul intensității și numărului mare de lovituri aplicate de inculpat victimei, iar instanța de apel corect a menționat că comportamentul ulterior a inculpatului, vorbește despre faptul că nu victima l-a atacat, ci invers. După cele întâmplate, inculpatul nu s-a adresat la organele de drept pentru a denunța atacul împotriva sa și că a fost nevoit să se apere, dar a șters urmele de cuțit și a aruncat cuțitul, în scopul ascunderii urmelor infracțiunii, argumente pe care instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește.

Ce ține de motivul indicat de recurent, precum că „*careva probe prezentate de partea acuzării care ar confirma vinovăția lui Pînzari Gheorghe în comiterea infracțiunilor imputate nu au fost identificate, iar toate dubiile conform art. 8 Cod de procedură penală se interpretează în favoarea inculpatului*”, Colegiul penal atestă că este neîntemeiat, or din materialele cauzei și din conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 177-184, vol. I) și a deciziei instanței de apel (f.d. 242-245, vol. I), se deduce că ambele instanțe și-au întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Pînzari Gheorghe pe probe incontestabile și suficiente, care fiind apreciate corect conform art. 100, 101 Cod de procedură penală, au dovedit cu certitudine și indubitabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.

(2) lit. j) Cod penal, iar temeieri de a pune la dubiu veridicitatea acestor probe nu sunt identificate de către instanța de recurs ordinar.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpat:

În privința motivului invocat de recurent „*la adoptarea deciziei nu s-a ținut cont de prevederile art. 364¹, 384, 385 Cod de procedură penală*”, ce cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că este declarativ, din moment ce acesta contravine materialelor cauzei, or în urma cercetării acestora nu s-a depistat prezența unui înscris autentic prin care inculpatul să fi solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedură generală.

Totodată, se conchide că prima instanță a respectat cerințele privind examinarea cauzei în prima instanță și adoptarea sentinței de condamnare, prevăzute la art. 314-381, 384, 385 Cod de procedură penală, fapt constatat corect și veridic și de instanța de apel în decizia sa.

Ce ține de critica individualizării pedepsei, specificate de recurent prin motivul - „*la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată nu a luat în considerare vârsta sa relativ fragedă, avînd la momentul săvîrșirii faptei 18 ani, provine dintr-o familie social vulnerabilă, a crescut în condiții grele de viață, este fără antecedente penale, acasă au rămas mama în vîrstă și sora minoră care au nevoie de ajutorul lui, în cele comise se căiește sincer, nu a avut intenția de a săvîrși fapta, acționînd în legitimă apărare*”, ce cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul neîntemeiat, or atît prima instanță în sentință (f.d. 177-184, vol. I) și instanța de apel în decizie (f.d. 242-245, vol. I), la aplicarea pedepsei inculpatului au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal, luînd în considerare toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, că nu s-a căit de cele comise și de gravitatea infracțiunii, care este una excepțional de gravă, aplicînd inculpatului o pedeapsă echitabilă de 17 ani închisoare, ce este în limita sancțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, ce prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de la 15 la 20 de ani sau detențiunea pe viață.

Cît privește, alegațiile recurentul privind încadrarea juridică a faptei, în care acesta indică că „*fapta trebuie să fie reîncadrată din art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza art. 146 Cod penal – omorul săvîrșit în stare de afect, deoarece cînd a fost atacat de victimă și a început a acționa în legitimă apărare, intrînd în stare de șoc, după ce victima i-a aplicat două plăgi de cuțit în regiunea inimii și abdomenului, neînțelegînd ce se întîmplă s-a încăierat cu victima și a început să-l lovească cu pumnii și picioarele, după care i-a dezbătut cuțitul din mîină și i-a aplicat trei lovituri de cuțit, fiind în stare de afect.*”, nu pot fi acceptate de către instanța de recurs ordinar, or atît prima instanța, cît și instanța de apel, în baza probelor administrate la cauza penală, cercetate în prima instanță și verificate și în

instanța de apel, descrise și la pct. 5 a prezentei decizii, au constatat just vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate în rechizitoriu, încadrând corect acțiunile inculpatului în baza art.145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Astfel, la alegațiile recurentului privind săvârșirea infracțiunii în stare de afect Colegiul penal menționează că prin stare de afect, se înțelege starea psihică ce se caracterizează printr-o emoție intensă, de scurtă durată (de la câteva secunde pînă la câteva minute), legată de activitatea instinctivă și de reflexele necondiționate. Este o stare care nu depășește limitele normalității, fiind însoțită de modificări spontane (dar nu și psihotice) ale activității psihice, în mod special observîndu-se îngustarea conștiinței, este esențial ca intenția de a lipsi de viață victima să apară în perioada cît persoana se afla în stare de afect, provocată de actele ilegale sau imorale ale victimei, dacă intenția de a lipsi de viață victima, survenită în starea de afect, nu a fost realizată imediat, dar după scurgerea unui interval de timp, după ce starea de afect se consumase, nu este prezent omorul săvârșit în stare de afect.

Totodată, se reține că săvârșirea infracțiunii în stare de afect după cum invocă recurentul, nu a fost prezentă în speța dată și contravine materialului probator, administrat și cercetat la prezenta cauza penală, din care se evidențiază comportamentul inculpatului de înainte și după săvârșirea infracțiunii și confirmă persistența relațiilor ostile anterioare dintre inculpat și victimă de durată, ce denotă că intenția de omor nu a survenit subit în perioada unei eventuale stări de afect a inculpatul, iar conform raportului nr. 10 s – 2015 de expertiză psihiatrico – psihologică legală staționară (f.d. 146, verso, vol. I), s-a constatat că în perioada comiterii infracțiunii, inculpatul careva tulburări psihice de intensitate psihotică nu a avut, inclusiv starea de afect patologic, nu a manifestat, a acționat cu discernământ, avînd capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, deci a fost recunoscut responsabil, lipsa stării de afect fiind confirmată și prin declarațiile martorului Palanciuc Sergiu, date în prima instanță (f.d. 124, vol. I) - „*Mircos a intrat cu Pînzari, pe urmă Pînzari a ieșit... Mircos a ieșit și curgea sînge de la nas... Pînzari a mers după Mircos pe la 7-8 seara... Pînzari s-a întors cam peste jumătate de oră*”, la urmărirea penală (f.d.29, 29 verso, vol. I), unde a declarat că - „*Peste puțin timp, Pînzari Gheorghe a ieșit afară și a spus că l-a lovit de cîteva ori cu pumnul pe Mircos Gheorghe, care a ieșit afară și-i curgea sînge de la nas...Peste puțin timp, Mircos Gheorghe cu Pînzari Gheorghe au ieșit la poartă, ceva au discutat, Mircos Gheorghe s-a pornit înainte, iar Pînzari Gheorghe spunînd că se duce după el să vadă ce o să facă și s-a pornit din urma lui Mircos Gheorghe, care era la distanța de aproximativ 10-15 m.*”, „*...după aceasta Pînzari Gheorghe a spus că văzînd că Gheorghe nu se mișcă, la lăsat acolo și a revenit la cramă, întrebîndu-l ce a făcut cu cuțitul, Pînzari Gheorghe a spus că l-a aruncat în porumb, după care s-a culcat. A mai menționat că Pînzari Gheorghe era în stare de ebrietate...*” și în timpul confruntării cu inculpatul (f.d. 44, verso, vol. I), a menținut declarațiile,

declarînd cã -„Seara între orele 20-21, primul a ieșit de la cramă și a plecat înspre s. Lăpușna, Mircos Gheorghe, iar Pînzari Gheorghe a ieșit de la cramă și s-a pornit în direcția unde s-a dus și Mircos Gheorghe, la distanța de aproximativ 15-20 m., unul față de altul”, „...seara pe 29.07.2014, cînd Pînzari Gheorghe a revenit și s-a culcat, i-a spus cã l-a înjunghiat de două ori cu un cuțit pe Mircos Gheorghe și posibil este mort, acesta nu a luat în serios cele povestite de Pînzari...”.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărîrile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către prima instanță și instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Pînzari Gheorghe și de către inculpat, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 20 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Pînzari Gheorghe Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2016**.

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Toma Nadejda